

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Bluhme: Jeg frasalder Ordet.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Det Lovforslag, der foreligger for os, nemlig den almindelig Toldlov, er jo ledaget af et andet Forslag, nemlig Forslag til Lov om Forhøjelse af Skatten af Brændevinsbrænding. Der har i de forløbne Dage været talt meget og indgaaende om de store Toldprincipper, og man har fra en Side stærkt hævdet Frihandelen, fra anden Side meget stærkt hævdet Beskyttelsen som det eneste saliggørende. Som De have hørt, staa jeg og mine Partifæller i den Henseende paa det Standpunkt, at vi ikke tro, at nogen af disse to Teorier i og for sig vilde føre til Maalet, nemlig at skaffe økonomisk Nødsnødvendighed og nogenlunde økonomisk Tilfredshed i Samfundet. Vi tro ikke derpaa, og vi ere derfor mere uberørte af denne Strid end maasse adskillige andre ærede Medlemmer af Tinget. Hvad der derimod har sin Interesse at se, og hvad der til en vis Grad forbavser mig noget, er, at man ikke har stænket det finansielle Resultat, som vil komme til at foreligge ved disse to Loves Vedtagelse her i den Form, i hvilken Regeringen har fremsat dem, nogen Opmærksomhed. Der er imidlertid saa meget mere Grund til at pege netop derpaa, som der jo i Forbindelse med disse to Lovforslag af den højtærede Finansminister er stillet i Udsigt endnu et Par store Skatte- og Finansoperationer, som altsaa angaa Regeringens og Højres Program paa dette Omraade. Nu har jeg vel hørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at han ikke var saa ganske tilfreds med Regeringens samlede Finansplan, men det synes dog nærmere at være af formelle end af reelle Grunde. Det ærede Medlem mente jaaledes, at det var et Spørgsmaal, om det var klogt at byde Brændevinsskatten frem i den Forbindelse, som Regeringen har gjort det, eller, rettere sagt: uden samtidig at have nogen Bestemmelse om, hvad denne Skat skulde bruges til. Imidlertid har jo den højtærede Finansminister senere sagt os, at der var mange forskellige Ting, som Skatten kunde bruges til, og jeg kan heller ikke nægte, at det maatte være ganske behageligt for en Regering ad denne Vej at staa et saa stort Beløb ind i Statskassen til Raadighed ved forskellige Lejligheder. Det stiller jo Regeringen overordentlig frit, naar den har en Indtægtskilde, som flyder jævnt og rigt, og

med Hensyn til hvilken man ikke paa Forhaand er bunden til en bestemt Anvendelse af de indkomne Penge, især naar det er saaledes som hos os, at der er saa mange, der skulle være enige om Pengenes Anvendelse. Naar de ikke kunne blive enige, vide vi jo, hvorledes det gaar: Saa er det Regeringen, som alene afgør, hvortil Pengene skulle bruges. Jeg forstaaer altsaa ganske vel, at man fra Regeringens Side har kunnet ønske en Skattereform af den Karakter som den, der foreligger dels i det Forslag til en Toldlov, som har været behandlet i disse Dage, og dels i den Brændevinsskattelov, som ligger ved Siden af. Naar vi se paa indeværende Mars Finanslov, viser det sig, at der for de indirekte Skatter opføres en Indtægt af 43,455,400 Kr., altsaa omtrent 43½ Million. Nu kommer Regeringen og forelægger os et Toldlovsforslag, ved hvilket den ganske vist forventer, at der vil blive en Indtægtsnedgang paa 1 Million Kr. — man vil altsaa eventuelt komme til en Indtægt af 42½ Million Kr. af de indirekte Afgifter — men samtidig foreslaar Regeringen en Forhøjelse af Brændevinsskatten, som efter dens egen Beregning — Regeringen antager jo, at Forbruget vil gaa ned til Halvdelen — vil forøge Indtægten af Brændevinsafgiften med over 5 Millioner Kr. Med andre Ord: Regeringen forelægger her et Lovforslag, der, hvis det vedtages, selv om vi lægge Regeringens egne Tal til Grund, vil forøge de indirekte Skatter her i Landet med over 4 Millioner Kr. om Aaret. Herved mærkes altsaa tydelig Regeringens politiske Standpunkt. Men Forøgelsen i de indirekte Skatter vil ganske naturlig blive meget større. For det første er det temmelig indlysende, at der ikke en Gang vil ske den Nedgang i Toldindtægterne, som Regeringen har forudsat, og som Toldkommissionens Flertal har beregnet, og dernæst er det lige saa sikkert, at Forbruget af Brændevin ikke vil gaa ned i det Forhold, som er antaget, det vil maasse kun gaa ned i en rent forsvindende Grad, saa at vi i Stedet for de 5 Millioner Kr. maasse kunne staa baade 10 og 12 Millioner Kr. mere paa denne Konto. En af Grundene til, at Regeringen saa gerne vil have Skat paa Brændevin, turde vel ogsaa være den, at den venter, at det er en Skat, som vil give klæffelig. Det er jo temmelig indlysende, at det vilde være en mærkelig Finanspolitisk og en mærkelig Politisk for et Parti, som holder paa, at den Vej, ad hvilken man skal have Penge ud af Borgernes Lomme, er den indirekte Vej, om den særlig vilde vælge saadanne Skatteobjekter, om hvilke den maatte sige sig selv,